

DE PRIJS VAN GEZONDHEID

Dure geneesmiddelen, onbetaalbare zorg

Zit je goed bij kas, dan kan je je altijd de beste behandeling veroorloven. Op de foute plek geboren minder gegoede lieden echter kunnen beter niet al te ziek worden. Bij ons is er gelukkig een systeem van sociale zekerheid waardoor ook wie het minder breed heeft een optimale zorg geniet. Maar voor hoe lang nog? Er komen steeds meer geneesmiddelen voor kanker en andere ernstige ziekten op de markt waarvoor de firma's torenhoge prijzen vragen. Ze zijn dan te duur om ze toegankelijk te maken voor ieder die er baat bij zou hebben. Chronische hepatitis C bv. kan goed worden behandeld, maar om de peperdure medicatie terugbetaald te krijgen, moet je wachten tot je "ziek genoeg" bent. Ja, firma's moeten hun investering recupereren en winst maken, maar waar ligt de grens tussen eerlijke vergoeding en ongebreideld winstbejag? Firma's vragen wat ze denken te kunnen krijgen en de overheid kan hierover dan onderhandelen. Helaas is elke transparantie zoek. De besprekingen worden heus niet live uitgezonden en wat er juist is afgesproken, mag vaak het daglicht niet zien. Neem nu de speciale procedure voor dure innoverende geneesmiddelen waarvan de echte waarde nog niet helemaal vaststaat. Wij vroegen het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg dit eens te bekijken. Prima idee! vond het KCE, en toog aan het werk. De resultaten zijn nu bekend. De procedure wordt veel gebruikt, maar het voordeel voor de gemeenschap

is twijfelachtig. Meestal geven de firma's bij zulke overeenkomsten vertrouwelijke kortingen. Het middel wordt dan voor een afgesproken periode terugbetaald. De firma belooft ondertussen de onzekerheden weg te werken door extra onderzoek. Maar de firma's houden zich niet aan hun woord. Wanneer de conventie afloopt, vraagt de firma doorgaans een hernieuwing aan. Welnu, de hierbij ingediende dossiers geven zelden antwoord op de openstaande vragen. Eenmaal een terugbetaling is toegekend, is het voor het beleid echter moeilijk om erop terug te komen en vaak worden conventies dan maar gewoon hernieuwd. Dat is niet ernstig. Ook de geheimdoenerij rond de prijs is misplaatst. De kortingen waarover België onderhandelt, kunnen niet worden vergeleken met de kortingen in andere landen, want alles is "vertrouwelijk". Zo houdt men het probleem in stand. Het KCE pleit voor samenwerking tussen landen, om meer druk uit te kunnen oefenen, de firma's bij de les te houden, correcte gegevens te eisen over de kosten en redelijke prijzen te onderhandelen. Terecht. Toch zal dit niet volstaan. Er zijn ingrijpendere maatregelen nodig om de spiraal van stijgende prijzen te doorbreken. Waar blijft de kordate chirurg die hierin het mes zet? ❤️

